

øvrigt meget vanskeligt at faa klare og bestemte Tilfælde og Eksempler, som kan benyttes. Der er mange af Lejerne, som har henvendt sig til mig personlig og har skildret de Forhøjelser, de har været Genstand for, Forhøjelser af en ret uhyggelig Karakter. Jeg kan saaledes nævne et enkelt Tilfælde, hvor der var betalt en Leje af 120 Kr. for en gammel Lejlighed i en ret usund Bydel, og denne Leje var forhøjet til 380 Kr.; men da jeg bad om at maatte faa Navn og Adresse dels paa Ejeren og dels paa Lejer, blev jeg anmodet om endelig at tie stille, jeg kunde ikke faa Navn, jeg kunde ikke faa Adresse, thi vedkommende var sikker paa, at han saa vilde faa sin Opsigelse. Det var en „mindelig“ Overenskomst, der var sluttet, og af den Slags er der mange, hvor Lejerne bogstaveligt ikke tør lade noget komme offentlig frem om, hvad der er sket, fordi de er ganske paa det rene med, at hvis det kommer frem, faar de deres Opsigelse hurtigst muligt.

Man var fra flere Sider indenfor Byraadet, da Sagen var til Behandling, paa det rene med, at naar Nævnet blev ophævet, vilde der blive en Mængde Opsigelser; man dvælede endogsaa ved, at over 50 pCt. af Lejerne vilde, mente man, blive opsagt. De samme Folk stemte alligevel for at ophæve Huslejenævnet, skønt de var paa det rene med, at over Halvparten af Byens Lejere vilde blive sagt op! Og de har vist ikke overdrevet. Jeg er temmelig sikker paa, at mindst Halvdelen vil komme til at flytte til den forestaaende Flyttedag. Nu sidste Mandag ved Budgetbehandlingen — og man maa erindre, at det var først i Marts Maaned — forelaa der for Forsørgelsesudvalget i Odense Anmodning fra 92 Familiefædre om at skaffe dem Bolig til den forestaaende Flyttedag, fordi de ikke selv var i Stand dertil. Hvorledes Efterspørgselen i saa Henseende former sig, kan jeg give et lille Billede af. Der blev averteret en enkelt Lejlighed, en 3 Værelsers Lejlighed, og der var 94, der ønskede den. Det viser, at Lejerne bestandig er paa Færde for at skaffe sig Lejlighed; men dette viser sig selvfølgelig umuligt, og derfor har 92 nu henvendt sig til Forsørgelsesvæsenet, om dette muligt skulde være i Stand til at skaffe dem en saadan. Og naar der saa i Forvejen paa forskellig Vis af Odense Kommune er anbragt henimod 1 000 Personer, der har meldt sig som husvilde, maa man vel kunne forstaa, at det ser særdeles mærkt ud derovre.

Den højtærede Minister var paa givne Foranledning inde paa Spørgsmaalet om

Husvildetallets Stigning. Det er ikke underligt at Husvildetallet stiger. Der er i Særdeleshed to Ting, som er Aarsag deri. Det er dels Standsningen af den almindelige Udvandring, der har fundet Sted fra Danmark under normale Forhold, og som før Krigen udgjorde ca. 10 000 Mennesker aarlig; denne Udvandring har været omtrent standset siden 1914. Og dernæst er det den store Indvandring, der finder Sted fra Land til By som Følge af, at Landbrugs-erhvervet ikke mere kan og i lange Tider ikke har kunnet beskæftige sit eget Fødselsoverskud. Dette skal selvfølgelig fremkalde Boligvanskeligheder for Byernes Vedkommende.

Det kan imidlertid ikke nytte at fordybe sig i Aarsagen, Kendsgerningen kender vi og kender den desværre i rigelig Grad. Vi havde i Odense i Mandags en Diskussion om, hvad der skulde gøres overfor alle dem, der meldte sig, og Svaret fra Borgmesteren lød, at man maatte dele dem, der meldte sig som husvilde som Følge af Huslejenævnets Ophævelse i Odense, i to Kategorier, dem, der meldte sig som subsistensløse uden Tag over Hovedet, og som kan komme ind under Fattigvæsenet — vi skal saa vel sagtens bygge en ny Fattiggaard derovre hurtigst muligt, for ellers kan vi ikke skaffe Plads til dem —, og saa dem, der er i Stand til at betale. Jeg kunde have Lyst til at høre den højtærede Ministers Stilling overfor det Spørgsmaal: Hvad skal vi gøre med dem, der melder sig til Fattigvæsenet med Anmodning om at faa Tag over Hovedet, og som er i Stand til at betale, dem, som staar med Pengene i Haanden, klare til at betale? Hvad skal Kommunen gøre overfor dem? Man kan ikke sende dem andetsteds hen, thi det er Borgere i Byen, de har boet der i mange Aar og har erhvervet Forsørgelsesret i Byen, saa de har en ubestridelig Ret til at blive boende dér. Vi har en Lovbestemmelse for Landet om, at naar de paagældende er bosiddende dér og melder sig til Kommuneledelsen, skal den skaffe dem Bolig; men for Byerne er der ikke en tilsvarende Bestemmelse, selv om Byernes Ledelse har accepteret denne Tanke i Praksis ved at skaffe Bolig under de vanskelige Forhold, der er indtraadt, til dem, der henvender sig til den. Nu vil jeg gerne høre den højtærede Ministers Mening om, hvad der skal gøres overfor saadanne Mennesker. Thi de skal vel ikke staa paa Gaden uden Tag over Hovedet? Det vilde Politiet vel neppe tillade. Men hvor skal man da anbringe dem? Hvad skal vi gøre med dem?

Som jeg har nævnt, former Situationen